

H

Lokale reguleringer av fisket.

I. Behandlingsmåten.

I de senere år har fiskeriadministrasjonen mottatt et økende antall krav om lokale reguleringer av fisket. Disse krav går som regel ut på:

- 1) at det skal fastsettes lokale forbud mot bestemte fiskeredskaper,
- 2) at det skal innføres havdeling for brukerne av de ulike redskaper, eller
- 3) at det skal etableres døgndeling for bruken av visse redskaper innenfor et bestemt område.

. De fleste kravene gjelder fisket med snurpenot, snurrevad eller rekestrål. Kravene er fremmet av enkeltpersoner eller oppsittere og fiskere, de lokale fiskerlag eller av fylkesfiskerlagene. Krav som er innkommet fra de lokale interesserte direkte til fiskeriadministrasjonen eller gjennom vedkommende herredsstyre eller fylkesting, har blitt oversendt de respektive fylkesfiskerlag og fiskeriinspektører til behandling.

Forberedelsen og behandlingen av disse krav har fra de interessertes side vært høyst uensartet og ofte lite tilfredsstillende. Dette har medført at det i mange tilfelle har vært vanskelig for administrasjonen å ta standpunkt til realiteten i de enkelte saker, og har vanskeliggjort en ensartet saksbehandling av de foreliggende interessekollisjoner mellom brukerne av de ulike redskaper.

Spørsmålet om å få behandlingen av disse saker inn i mere faste og tilfredsstillende former har derfor vært tatt opp til behandling mellom fiskeriadministrasjonen og Norges Fiskarlag, og en er blitt enig om følgende behandlingsmåte som skal gjelde fra og med 1959:

1. Søknader om regulering av fisket mellom forskjellige redskapsklasser innen et bestemt distrikt hvor regulering ikke kan skje ved utvalgsvedtekter, må være innsendt gjennom det lokale fiskerlag til fylkesfiskerlaget innen 1. juni for å kunne bli behandlet med sikte på kommende kalenderår.

2. I hvert fylkesfiskerlags distrikt opprettes et rådgivende utvalg bestående av 1 å 2 representanter for hver gruppe redskaper som nyttes i distriktet og med fiskeriinspektøren som formann. Fiskeridirektøren kan være representert i utvalget ved en observatør.
3. Dette utvalg får oversendt de innkomne søknader om regulering umiddelbart etter fristens utløp og forestår den forberedende behandling, innhenter nødvendige opplysninger og avgir en samlet innstilling som sendes gjennom fylkesfiskerlaget til Fiskeridirektøren innen 15. oktober.
4. Saker av større rekkevidde og av mer prinsipiell karakter, forelegger Fiskeridirektøren for Norges Fiskerilag.
5. Det avsettes et beløp på fiskeribudsjettet til dekning av utvalgenes møteutgifter og eventuelle befaringer.

II. Adgangen til å fastsette regulerende bestemmelser.

Ved behandlingen av frednings- og reguleringskrav er det viktig å ha for øye hvilke alminnelige regler som er fastsatt for utøvelsen av fisket. I kap. 3 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene (unntatt laks-, sjöörret- og sild- og brislingfisket) er det fastsatt alminnelige regler om orden på fiskefeltet m.v. For en rekke av de interessemotsetninger som vanligvis forekommer ved bruken av ulike fiskeredskaper er det her fastsatt generelle regler. Således er det blant annet bestemt at den som fisker med drivende redskaper har vikeplikt for faststående redskaper, og det er forbudt å slepe og trekke redskaper gjennom sjöen hvor det ved dette kan voldes skade på redskaper som står ute.

Hvor fisket i et bestemt område er av en slik art at det er nödvendig med mere detaljerte regler for utövelsen av fisket, kan det i medhold av lovens kap. 7 velges tilsynsmenn og utvalg og fastsettes utvalgsvedtekter. Disse vedtekter kan gå ut på:

1. Deling av havstrekning mellom brukerne av de forskjellige redskaper;
2. regler for setting og trekking av redskaper og bestemmelser om når utsetting og trekking kan finne sted, herunder bestemmelser om signal;
3. fastsettelsen av tidspunktet for utseiling til fiskefeltet, herunder bestemmelser om signal;
4. forbud mot opphold på fiskefeltet til visse tider;
5. regler for redskapers belastning;
6. regler for redskapers merking i den utstrekning merkingsregler ikke er fastsatt etter lovens § 30;
7. andre regler som tar sikte på å sikre orden på fiskefeltet. Slike regler som nevnt under punkt 7, kan ikke settes i kraft för de er godkjent av vedkommende departement.

I tillegg til de forannevnte bestemmelser har man adgang til på visse vilkår å fastsette regulerende bestemmelser i medhold av lovens § 4. Denne bestemmelse lyder:

"Til beskyttelse og fremme av bestanden av fisk og skalldyr, når internasjonale avtaler gjør det nødvendig, eller for å sikre en rasjonell og forsvarlig utövelse av de forskjellige fiskerier, kan Kongen for et visst tidsrom eller inntil videre enten i det hele eller for nærmere bestemt område:

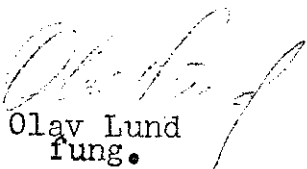
- 1) Fastsette minstemål og fredningstid.
- 2) Forby eller gi nærmere forskrifter for bruken av visse redskaper eller fangstmåter.
- 3) Treffe bestemmelse om havdeling mellom forskjellige redskapsgrupper på bestemte områder.
- 4) Forby fiske på visse områder.
- 5) Fastsette maskevidde i not- og garnredskaper og treffe andre bestemmelser om fiskeredskapers dimensjoner og konstruksjon.
- 6) Treffe bestemmelser om hvorledes det skal forholdes ombord med fiskeredskaper som ikke fritt kan nyttes til den fangst som de er skikket for.
- 7) Treffe bestemmelser om største tillatte fangstkvantum for bestemte fiskesorter.
- 8) Forby visse anvendelser av fangsten."

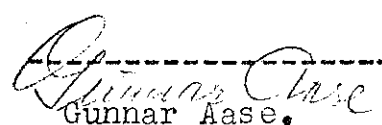
Den sistnevnte bestemmelse må brukes i de tilfelle det er tale om å fastsette forbud mot bruken av visse redskaper i et bestemt område, eller det er tale om annen regulering av fisket i distrikter hvor det ikke er etablert utvalgsordning.

Ved behandlingen av slike krav må en ha for øye prinsippet om det fri fisket. Innskrenkninger i fisket for en bestemt redskapsgruppe kan etter loven kun finne sted når en slik regulering er nødvendig for å beskytte og fremme fiskebestanden eller for å sikre en rasjonell og forsvarlig utövelse av de forskjellige fiskerier. I de tilfelle reguleringen kan skje ved en døgndeling eller havdeling mellom de ulike redskapsgrupper, vil dette som regel være å foretrekke fram for et totalforbud mot bruken av en bestemt redskapstype.

Under henvisning til det som er anført foran vil Fiskeridirektøren be om at de enkelte fylkesfiskerilag oppnevner de foreslåtte utvalg for behandling av eventuelle fredningskrav.

En skal anmode om at den fastlagte behandlingsmåte av reguleringskrav blir gjort kjent for lokallagene.

Olay Lund
fung.

Gunnar Aase.